Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractio de incarnatione - Cod. Ettenheim-Münster 198

Mangillius, Antonius

[S.l.], 1632-1634

Capvt V.

urn:nbn:de:bsz:31-117158

Visual Library

sed receptam immediate in nãa & similiter nãa terminata propria personalitate pt iterum terminari per assumptionem ad personam diuinam. Rõ negando conseq: qa licet vnio hypostatica sit ~~conditio~~ coniunctio nãæ cum persona, n tn e tão faciens nãam existere separatam ab aliena persona, e ideo pt coniungi cum vnione ad alteram psonam, atqui de rãoe intrinseca subsistiæ proprie e vt faciat nãam existere separatam ab aliena, vt supra probauimus &c &c.

Obycies 2do: ex cõui sentia Deus pt efficere vt in eodem sbto sint duæ fõæ contrariæ & nãaliter sibi repugnantes & etiam pt efficere vt subsistia propria e vnio cum subsistia aliena coniungatur in eadem nãa licet nãaliter in se repugnent. Rõ distinguo Ans e concedendo fõas contrarias, ex quibus n necessario sequitur contradictio, põe per absolutam Dei põiam ee simul in eodem sbto, negando tn idem de formis ita inter se repugnantibus, vt ex ipsarum coniunctione necessario sequatur contradictio, sicut e v: g: ee æquale e inæquale respectu eiusdem, e continuum e discontinuum ab eodem: eiusmodi st etiam subsistere per propriam subsistentiam e subsistere per alienam.

CAPVT. V.

De ordine partium naturæ humanæ assumptarum.

De his J. S. Thomas q. 6 de circa ordinem quo partes nãæ humanæ fuerunt a Verbo assumptæ illud e examinandum qualis scilicet fuerit ordo in assumptione partium nãæ humanæ. In hac re tria quæri pout. 1mum: an partes nãæ humanæ scilicet corpus & aia fuerint prius a Verbo assumptæ siue Verbo vnitæ, quam inter se? 2dum e: vtrum partes fuerint prius Verbo vnitæ, quam humanitas. 3tium: vtrum aliqua pars prius quam altera fuerit vnita Verbo?

Pro resolutione præmitto ordinem quo quid altero prius assumi vel vniri pt ee duplicem, alter e ordo temporis, alter ~~ex~~ nãæ, hic a ordo e etiam duplex, alter perfectionis e dignitatis, alter e ordo caalitatis. Denique ordo caalitatis diuiditur in duos ordines, quorum vnus e secundum intentionem alter vero secundum executionem. his præmissis certum e quoad tempus neq partes humanitatis fuisse prius vnitas Verbo quam inter se, neq prius fuisse

vnitas

vnitas quam totam humanitatem, neq vnam prius altera, qa in eodem instanti temporis simul fuerunt Aia creaõ, corporis informaõ siue Aiatio e totius humanitatis assumptio, vt explicat Sophron. in 6 Synodo act. 11. e Damasc. lib. 3 de Fide cap. 2. vide Vasquez disp. 1. q. 14. vbi multa hit de hac re. 2do certum e 2dum ordinem dignitatis priorem fuisse assumptionem totius humanitatis, quam fuerit assumptio partium e Aia assumptionem priorem corporis assumptione, qa scilicet ordine dignitatis illud e prius qd dignius e pfectius, atqui assumptio totius humanitatis e pfectior quam assumptio partium, e assumptio Aia e pfectior quam assumptio corporis, sicut etiam humanitas e pfectior quam partes ipsius e Aia quam corpus ec. his positis e difficultas circa ordinem caalitatis.

Dico 1mo. partes humanitatis Chri scilicet corpus e Aia prius intentione fuerunt assumptae quam vnitae inter se. raõ e, qa vnio illarum partium inter se ideo facta e vt assumerentur in ipsa naa humana cuius st partes Et assumptio earundem partium fuit caa finalis productionis pdictae vnionis e haec intenta e ordinata ad illam, e sic illa ordine intentionis fuit prior.

Dico 2do. assumptio totius humanitatis vel naae ordine intentionis fuit prior quam assumptio partium. raõ e, qa partes assumptae st vt assumeretur tota humanitas Et assumptio partium fuit intenta pp assumptionem totius, e sic haec intentione fuit prior.

Dico 3tio. ordine intentionis saltem aliqua raõe prius Aia fuit assumpta quam corpus. videtur ee S. Thomae art. 1. q. 6. atq in hoc sensu videntur illegenda Concilia e PP. cum dicunt corpus fuisse assumptum mediante Aia, quorum verborum sensus e, corpus fuisse assumptum qa adaequat Aiam quae erat capax merendi e videndi Deum. raõ a huius relioñs e, qa saltem aliquo modo assumptio siue vnio corporis fuit intenta ob assumptionem e vnionem Aiae.

Dico 4to. ordine executionis corpus e Aia Chri prius fuerunt vnita inter se quam Verbo. Vasquez disp. 37. cap. 7. e 8. disp. 39. cap. 2. e 3. e alibi. raõ e, qa per nos vnio hypostatica humanitatis fuit dependens n solum a Chri corpore e Aia, sed etiam ab ipsa vnione naali intercedente inter Aiam e corpus tanquam modus a re modificata Et prius naa a parte rei fuit vnio intercedens inter illas partes quam fuerit vnio hypostatica naae humanae, hoc a. nil aliud e, quam ordine executionis partes fuisse prius vnitas inter se quam fuerint vnitae Verbo, siquidem partes vt vnitae fuerunt caa maalis vnionis hypostaticae, vt supra diximus.

Dico

Dico ultimo, neutra pars humanitatis Chri ordine executionis fuit prius unita Verbo quam illi fuerit unita altera pars vel tota humanitas. Vasquez disp. 39 art. 3 et aly. est tn contra suos dicit. 37 et alios, qui sicuti in naa duas ponunt subsistrias, alteram in naa, in foa alteram, ex quibus componatur una totalis scilicet subsistentia totius naa, ita etiam volunt unionem hypostaticam totius naa esse compositam saltem ex duabus partibus, quarum una corpus vivificatur, altera vero tia, et ideo volunt prio ordine executionis subsistere partes quam subsistat tota humanitas, et sic prius ordine executionis esse unitas hypostatica partes quam totam humanitatem, eiusdem prio ordine executionis a parte rei existunt partes quam totum, quod ipse illus sit.

Pbt, tn contra: qa secundum nos unio hypostatica totius humanitatis n est composita ex partibus sed est una simplex, qua pnos per se affert totam humanitatem et 2dario partes ipsas et n prius quoad executionem partes fuerunt Verbo unitae saltem ut quod, quamvis forte dici pòt illas fuisse medium quo tota humanitas sit unita Verbo, quatenus utraque pars fuit medium necessarium ad hoc ut assumeretur tota humanitas, eo qd humanitas n pòt esse sine partibus, et sic n pòt sine partibus uniri.

Obycies: S. Thomas art. huius q. ad 3mum docet assumptionem partium priorem esse in via operatis, hoc est, executionis secundum intellectum et saltem aliqua ratione S. Thomas vult assumptionem partium esse priorem quoad executionem quam sit assumptio totius naae. Re S. Thomam n esse ita intelligendum ut velit partes ipsas secundum se prius secundum intellectum fuisse Verbo unitas ut quod, sed ita ut ea prius convenerint ad constituendam totam humanitatem quam humanitas assumeretur et ita fuerint medium ut quo assumptionis totius naae, qd praecipue et locum in intellectu. ita Vasquez interpretatur S. Thomam disp. 39 cap. 15. num. 14. aly aliter respondent, sed in hac re n est immorandum. reliqua quae tractat S. Thomas hic facilia sit.

Addendum denique est, cum S. Augustinus lib. de agone Christiano ubi sic ait: invisibilis et incommutabilis veritas per spiritum suam et per suam carnem accepit, id n est intelligendum quoad executionem sed tm aliquo modo quoad intentionem qd sic explicatur. ratio cur Verbum voluerit assumere carnem fait redemptio generis humani per sufficientem satisfactionem, quae cum n potuerit considerari nisi in actibus liberis mentis et voluntatis, necessarium fuit ut primum qd intenderet assumere Verbum fuerit mens in qua et ibi operatio libera, et qa n potuit assumere hanc nisi assumeret etiam hdm, hac etiam intendit

assu=

assumere. Coeterum qa Aia n erat apta ad exercendas pdictas ~~unio~~ operaoes sine corpore, hoc etiam voluit assumere. idem confirmari pt ex eo qd hoc modo & ordine illud assumitur qd e fini vicinius. id a respectu liberaois hois a peccato primum e mens, tum Aia, postea corpus.

DISPVTATIO IIII

De Gratia Christi.

Hæc disputao comprehendit ea quæ ex S. Thoma q. 7 & 8 imo & 24 tractanda st, quamvis e. hæc quæstio longissime distet ab illis, quæ tn ex ea nobis seligendus st ad examinandum magnam cum ys, quæ ex quæstione 8 hoc loco discutiemus, hnt affinitatem. primo a. agendum e de ys quæ S. D. tractat hic quæstione 7.

CAPVT I.

Vtrum in Christo sit Gratia habitualis?

Supponendum e tanquam certum humanam Chri naam fuisse Deificatam & iustificatam siue sanctam per vnionem cum persona Verbi, hoc e. constat ex coui sensu PP. vt Dionisy. Alex. Basily, Athanasij, Nazianzeni, Cyrilli & aliorum, quorum ipsa verba refert Vasq. disp. 34 cap. 3. imo idem stat ex Synodo gnali 6 act. 7 in definitione fidei orthodoxæ, & ex Concil. francofurt. in epla ad Epos Hispaniæ colum. 2 obi dicitur: Chrum fuisse naa vnctum, ide, sanctum, id e apud Concil. & PP. imo e in Scriptura significat vox, vnctus, sicut & vnctio sanctitatem couiter denotare solet. præterea idem constat raoe, qa fide certum e per aliquam diuinæ naæ participaoem hoem sanctificari, atqui nulla pt ee maior diuinæ naæ participao, quam vnio substialis cum diuina psona &, Chri humanitas vere sanctificatur per huiusmodi vnionem quam ht.

Addendum e tn vnitnem humanitatis Chri cum Verbo proprie n ee id qd sanctificat eandem humanitatem, sed ee id quo diuina subsistia vel vt aly volunt ipsa Deitas vt quod sanctificat illam, sicut etiam accidit in alijs effectibus foalibus quos forma vt quod caat, & applicao foæ siue inhærentia aut inexistia caat vt quo,

quare